

LIND & CADOVIVS

ADVOKATAKTIESELSKAB

MEMBER OF THE DENTON INTERNATIONAL GROUP OF LAW FIRMS

ØSTERGADE 38 · POSTBOKS 2256 · 1019 KØBENHAVN K
TLF: 33 33 81 00 · FAX: 33 33 81 01 · CVR-nr. 16999490
law.office@lindcad.dk · www.lindcad.dk

Bilag G
Advokat Jon Stokholm

POVL HOLM-JØRGENSEN
HENRIK ANDERSEN
C. K. KNUDSEN
JØRGEN CADOVIVS
NICOLAI WESTERGAARD
JON STOKHOLM
FRANTZ PALLUDAN
MADS BERENDT
BIRGITTE HORN
HANS MADSEN LL.M.
LARS SKANVIG LL.M.
LOTTE HUMMELSHØJ
JESS THIERSEN
JENS KROGH PETERSEN
MERETE JØRGENSEN
DORTHE SØRUP
VIBEKE SAMUELSEN
MARLENE W. PLAS
SØREN ZINCK
LOUISE ASKEGAARD
GERT WILLERSLEV JAKOBSEN
SØREN JØRGENSEN LL.M.
CHRISTINA HOLST RIIS
HELLE FROM THORNINGER
DITLEV HVELPLUND LL.M.
SOPHIE BECHER
CLAUDE WINTHER NIELSEN

PERNILLE HOLLERUP, CAND. MERC. JUR.

BRAGT

Procesbevillingsnævnet
Rådhuspladsen 45-47, 4.
1550 København V

13. september 2002
15.71069.0001
js/sb/jdy

Som advokat for Dansk Internet Forum skal jeg herved anmode om Procesbevillingsnævnets tilladelse til at påkære den i kopi vedlagte kendelse fra Østre Landsret af 30. august 2002 til Højesteret, jf. retsplejelovens § 585.

Sagen drejer sig i korthed om, hvorvidt Dansk Internet Forum (i det følgende benævnt "DIFO"), der i Danmark forestår registreringen af domænenavne på Internettet, kan inddrage et domænenavn fra Digital Marketing Support ApS (i det følgende benævnt "DMS"). DIFO har besluttet at inddrage DMS' domænenavn "co.dk" (i det følgende benævnt "co-domænet") under henvisning til DIFO's regelsæt, der berettiger DIFO til en sådan inddragelse, hvis dette skønnes i almenhedens interesse. DMS udnytter efter DIFO's vurdering sit domænenavn i strid med god markedsføringskik.

Forholdet er nærmere det, at betegnelsen "co" (der i internationale sammenhæng står for "company") anvendes i blandt andet England som en officiel adressekategori for selskaber og erhvervsvirksomheder på Internettet. Dette udnytter DMS' ved sin brug af co-domænenavnet, idet DMS udbyder co-domænet til danske virksomheder, der således kan købe deres eget navn, med tilføjelsen af "co" som domænenavn. Herved udnytter DMS efter DIFO's opfattelse, at danske virksomheder fejlagtigt kan have den opfattelse, at co-domænet udgør en officiel dansk opdeling af .dk-domænet, eller at disse virksomheder under alle omstændigheder fejlagtigt antager, at co-domænet er nødvendigt ved kommunikation på Internettet med internationale samarbejdspartnere m.v. Hertil kommer, at DMS ved i realiteten at monopolisere en generisk selskabsbetegnelse, som ingen andre virksomheder kan anvende, opnår en uberettiget fordel.

DMS begærede fogedforbud nedlagt mod DIFO's inddragelse af co-domænet, hvilket fogedretten nægtede. DMS kærede denne kendelse til Østre Landsret, der ved kendelsen den 30. august d.å. gav DMS medhold, og det er denne kendelse, jeg på vegne DIFO nu ønsker at indbringe for Højesteret.

I det følgende vil jeg indledningsvis redegøre for sagens baggrund, herunder henholdsvis (1) DIFO's og (2) DMS' virksomhed. Dernæst vil jeg referere fogedrettens og landsrettens kendelser (3), idet jeg kort vil angive mine bemærkninger til landsrettens kendelse (4). Afslutningsvis (5) vil jeg redegøre for sagens principielle karakter.

Sagen har såvel for byretten som for landsretten været omfangsrigt dokumenteret. For overskuelighedens skyld vedlægger jeg alene parternes processkrifter for begge instanser samt de to kendelser. Såfremt Nævnet imidlertid måtte ønske at modtage dele af eller hele bilagsmaterialet vil jeg naturligvis fremsende dette.

1. DIFO

DIFO er det organ i Danmark, der af den amerikanske non-profit organisation Internet Corporation for Assigned Names and Numbers (i det følgende benævnt ICANN) har fået tildelt opgaven med at styre det danske navnerum på Internettet. Dette indebærer i praksis, at DIFO står for registreringer af domænenavne under det såkaldte top-level-domæne, nemlig landekoden ".dk" som DIFO har fået tildelt af ICANN. ICANN, der er en privat organisation, har således det øverste ansvar for uddeling af domænenavne i verden, og ICANN's kompetence er anerkendt af samtlige andre interessenter på Internettet, herunder EU og den danske regering.

For forståelsen af de spørgsmål nærværende sag rejser, er det vigtigt at understrege, at ingen Internetbrugere kan hævde retskrav på adgang til Internettet; den teknologi, som Internettet gør brug af, ejes af den amerikanske regering, mens administrationen af Nettet forestås af ICANN. De organisationer, der afleder deres kompetence fra ICANN, besidder således alene en faktisk kompetence, som igen er afledt af ICANN's faktiske kompetence, og denne position berettiger dem til at fastsætte regler i forbindelse med deres administration af Internettet. Internettet kan som udgangspunkt bruges af alle, men omvendt kan ingen hævde krav på en ret til at benytte Internettet, medmindre ICANN og/eller nationale organisationer har påtaget sig en sådan forpligtelse; og adgangen til Internettet sker på de vilkår, på hvilke den relevante organisation tilsteder adgang. Kan man ikke lide disse vilkår, kan man afstå fra at benytte sig heraf.

ICANN har ikke fastsat detaljerede regler for administrationen af, hvorledes de nationale organisationer som f.eks. DIFO skal administrere domænenavnesystemet. ICANN har imidlertid udgivet publikationer med beskrivelse af globalt vedtagne sædvaner om admi-

nistrationen af andenordensdomænenavne. Af relevans for nærværende sag har ICANN således udgivet dokumenterne RFC-1591, om administrationen af IP-nummer og DNS, og ICP-1 (Internet Current Practises). Det fremgår bl.a. heraf, at DIFO ved sin administration af det nationale domænenavn "is the trustee of the top-.level domain for both the nation, in case of a country code, and the Global Internet Community".

DIFO blev etableret i 1999 efter ønske fra blandt andre forskningsministeren om at få tilvejebragt ordnede forhold på området, der på daværende tidspunkt var præget af forhold, der bedst kan beskrives som jungle-lov. DIFO er organiseret som en forening med en medlemskreds, bestående af alle relevante organisationer med berøring til den danske del af Internet, herunder Advokatsamfundet, Forbrugerrådet, Handelskammeret, Dansk Industri ITEK, Finansrådet, Dansk Handel & Service, Foreningen for Dansk Internethandel, IT Brancheforeningen, Dansk IT og Horesta.

Ifølge DIFO's stiftelsesdokument fra maj/juni 1999 har DIFO til formål at drive eller udlicitere dk-hostmasterfunktionen, at fastlægge overordnede retningslinjer for hostmasterfunktion, at overvåge administrationen af og føre tilsyn med dk-hostmasterfunktionen, at fastlægge retningslinjerne for tildeling af brugsrettigheder til domænenavne under topdomænet DK, at fastlægge regler for god forretningsskik ved salg og udbud af Internetadgang samt ydelser i relation til hostmasterfunktionen.

DIFO's bestyrelsesmedlemmer indstilles af de ovenfor nævnte medlemsorganisationer. I DIFO's oprindelige vedtægter var det bestemt, at forskningsministeriet (nu Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling) havde bestemmende indflydelse i tvister vedrørende medlemskab eller sammensætning af bestyrelsen, ligesom ministeriet godkendte de retningslinjer for registrering af domænenavne, som DIFO fastsætter i medfør af deres vedtægter. Efter de nugældende vedtægter har ministeriet ikke en sådan direkte kompetence, idet DIFO imidlertid har opretholdt en tæt løbende kontakt med ministeriet via uformelle møder.

DIFO har etableret og er enejer af aktieselskabet DK Hostmaster A/S, hvortil administrationen af domænenavne er udlagt. Der er i dag registreret godt 400.000 domænenavne hos DK Hostmaster A/S.

I medfør af DIFO's vedtægter er der nedsat et Klagenævn for Domænenavne, der påkender klager over, at registrering af domænenavn er sket i strid med gældende dansk ret eller DIFO's regler, samt klager over DIFO's inddragelse af allerede eksisterende domænenavne i almenhedens interesse. Nævnet er sammensat af tre medlemmer, udpeget af DIFO, idet formanden skal opfylde betingelserne for at blive landsdommer, mens de to øvrige medlemmer skal repræsentere sagkundskab inden for henholdsvis navne- og varemærkerettigheder og Internet og Internet-teknologi. DMS har imidlertid ikke ønsket at indbringe nærværende sag for Klagenævnet.

I april 2000 gennemførte DIFO efter forudgående høring og med godkendelse fra forskningsministeriet en revision af sine "Regler for registrering, administration og konfliktløsning vedrørende domænenavne under top level domænet .dk". I disse regler fastsattes under pkt. 4.1, at DIFO kan træffe beslutning om inddragelse af et domænenavn, der allerede er registreret til ibrugtagning, hvis der skønnes behov for at anvende disse domænenavne i almenhedens interesse, idet det ligeledes blev bestemt, at indehaveren af et domænenavn i en sådan situation kan tilkendes godtgørelse.

Det skal bemærkes, at baggrunden for etablering af et organ som DIFO er, at Internettet har vist sig at rumme ekstraordinære muligheder for retskrænkelser af såvel strafferetlig som formueretlig karakter, på en måde, som er særegen, særligt for så vidt angår retskrænkelsernes omfang, rækkevidde på tværs af landegrænser og den krænkende parts mulighed for at bevare anonymitet. Der er derfor et betydeligt behov for, at der føres en vis kontrol med adgangen til og brugen af Internettet via domænenavne, samt for at sikre, at man på internationalt plan følger ensartede retningslinjer på området. En væsentlig del af DIFO's opgave er at opfylde dette behov, og DIFO's virksomhed bør derfor betragtes i dette lys, idet det herunder skal iagttages, at DIFO har opbakning såvel nationalt – via medlemskredsens og ressortministeriet – som internationalt – via ICANN. DIFO er derfor også berettiget – og forpligtet – til at skride ind over for Internetbrugere, der anvender domænenavne i strid med DIFO's retningslinjer.

2. DMS

DMS, et privat erhvervsdrivende anpartsselskab, registrerede den 16. januar 1997 domænet "co.dk" hos DIFO's forgænger, FIL (Foreningen af Internet Leverandører i Danmark), hvis virksomhed DIFO senere overtog med ICANN's godkendelse. DMS har anvendt co-domænenavnet til salg af underdomænenavne (det vil sige tredjeordensdomænenavne) til danske virksomheder. Interessen for disse underdomænenavne opstår, fordi man i andre lande har opbygget domænestrukturen således, at man har indført generiske andenordensdomæner, idet man f.eks. i England anvender andenordensdomænet "co.uk", hvor cc'et står for company. ??
?..?
?..?

DMS' markedsføring af co-domænenavnet sker blandt andet på DMS' hjemmeside "www.dansk.net" og jeg henviser i det hele til fogedrettens kendelse for så vidt angår indholdet af denne markedsføring. Det er DIFO's opfattelse, at DMS har anvendt og udnyttet sin registrering af co-domænet på en måde, der indebærer risiko for misforståelser i det danske navnerum, og at DMS har udnyttet domænenavnet i strid med god markedsføringskik. DMS udnytter således bevidst, at danske virksomheder kan få det indtryk, at co-domænet er et led i en formel undergruppe af det danske .dk-domæne, eller at de under alle omstændigheder frygter, at deres internationale samarbejdspartnere kan have den opfattelse – og derfor føler sig tvunget til at oprette et co-domæne. !

Som følge heraf traf DIFO's bestyrelse – i overensstemmelse med ”regler for registrering, administration og konfliktløsning vedrørende domænenavne under toplevel-domænet ”.dk” – den 11. april 2000 beslutning om at inddrage domænet ”co.dk” i almenhedens interesse, hvilket blev meddelt DMS den 24. maj 2000. DMS blev samtidig tilbudt godtgørelse i henhold til DIFO's regler herom.

DMS indgav herefter den 2. august 2000 forbudsrekvisition til Københavns Byret med påstand om, at det skulle forbydes DIFO at slette domænenavnet co.dk fra registrering som domænenavn, tilhørende DMS, og at det skulle forbydes DIFO for egen drift at foretage nogen form for ændring af DMS' opsætning af domænenavnet ”co.dk”. Jeg vedlægger kopi af DMS' forbudsrekvisition samt udskrift af fogedbogen for Københavns Byret med fogedrettens kendelse af 28. september 2000 i sagen.

Jeg kan oplyse, at DIFO dels har søgt at finde en rimelig løsning for afvikling af DMS' brug af co-domænet, hvilket DMS imidlertid ikke har ønsket at indgå i dialog om, dels har afstået fra at gennemføre beslutningen om inddragelse af domænet under retssagen.

3. Fogedrettens og landsrettens afgørelser

For fogedretten havde DMS gjort gældende, at selskabet har opnået en velerhvervet ret til co-domænenavnet, at DIFO ved at have accepteret registreringen af co-domænenavnet har afskåret sig fra senere at slette dette, at et sådant indgreb vil have ekspropriationsagtig karakter, hvilket må kræve klar hjemmel, at DIFO's regler for administration af domænenavne, herunder reglerne om inddragelse af disse, ikke var gældende på tidspunktet for registrering af co-domænenavnet, hvorfor disse regler ikke skal gælde for DMS, at DIFO ikke har hjemmel til at fastsætte regler om inddragelse af domænenavne, at DIFO's beslutning ikke var truffet i almenhedens interesse, og at den i øvrigt var helt uforenelig med de internationale regler, fastsat af ICANN, og at DMS ville lide et betragteligt tab, såfremt forbudet ikke blev nedlagt.

Heroverfor gjorde DIFO gældende, at et fogedforbud ville afskære DIFO fra at udføre de opgaver, som DIFO er blevet pålagt af ministeriet, og som man har fået mandat til at udføre af ICANN, at DIFO virker på et privatretligt grundlag, men udfører sine opgaver i almenhedens interesse, og at der ingen egentlig lovhjemmel er herfor, at registreringen af domænenavn ikke skaber en velerhvervet ret, at domænenavnene ikke nyder en særlig ejendomsretlig beskyttelse mod senere ændringer i det regelgrundlag, der ligger til grund for registreringen, at registreringen af co-domænet i sig selv indebærer risiko for misforståelse i det danske navnerum og handlinger i strid med god markedsføringsskik, at DMS ved sin brug af domænet har skabt forvirring og utryghed om domænets karakter og position under .dk-domænet, at DMS i sin markedsføring anvender en række urigtige oplysninger, at DMS gør Internettet usikkert. at diskussionen om, hvorvidt beslutningen om at

slette "co.dk" er i fællesskabets interesse, bør føres ved at indbringe sagen for DIFO's klagenevner for domænenavne, og at konsekvensen af et fogedforbud vil være øget pres på at skabe lovhjemmel på området.

Efter parternes procedure lagde fogedretten til grund, at DMS har rettigheder tilknyttet sit domænenavn, men at denne ret – navnlig under hensyn til RFC-1591 og ICP-1 – er af særdeles usikker rækkevidde. Fogedretten vurderede, at DIFO havde haft hjemmel til at vedtage punkt 4.1 (i DIFO's vedtægter), og at DIFO's beslutning om at inddrage co-domænet var truffet i overensstemmelse med kravet om, at inddragelsen skal være i almenhedens interesse. Fogedretten lagde herved vægt på den internationale betydning af co-domænenavnet samt på DMS' markedsføringsmateriale, hvoraf det fremgår, at e-mail i betydeligt omfang fejladresseres til DMS og på, at DIFO's afgørelse var enstemmig. Fogedretten vurderede, at DMS' fortsatte registrering af co-domænenavnet udgør en aftale om en løbende ydelse mellem DIFO og DMS, og at de af DIFO fastsatte regler har karakter af almindelige forretningsbetingelser, og er en del af parternes aftalegrundlag. Med disse begrundelser nægtede fogedretten at fremme forbudet. ? !

DMS kærede herefter fogedrettens kendelse til Østre Landsret, jf. vedlagte kæreskrift af 20. oktober 2000. For landsretten gentog DMS i det hele sin procedure fra fogedretten, idet DMS yderligere gjorde gældende, at RFC-1591 hjemler en beskyttet brugsret for DMS til co.dk-domænet, og at DIFO's regler ikke er blevet en del af parternes aftale ved DMS' løbende betaling af vedligeholdelsesafgift. ? !

Heroverfor fastholdt DIFO, at DMS ikke ved registrering af domænenavnet "co.dk" har opnået en sådan beskyttet ret, som kan gøres til genstand for et fogedforbud i henhold til retsplejelovens § 642, nr. 1.

Den 30. august 2002 afsagde Østre Landsret kendelse i sagen, hvilken vedlægges i kopi. Landsretten vurderede, at DIFO ikke med den fornødne sikkerhed havde godtgjort, at beslutningen om at inddrage co.dk-domænet i henhold til DIFO's vedtægter har hjemmel i regelsættene i RFC-1591 og ICP-1. Landsretten fandt videre ikke, at DMS ved sin årlige indbetaling af vedligeholdelsesafgift er blevet omfattet af DIFO's regelsæt, idet landsretten bemærkede, at DMS ikke har ønsket at blive medlem hos DIFO. Landsretten fandt endelig ikke, at de sikkerhedsmæssige risici og ordensmæssige aspekter, der er forbundet med DMS' brug af co-domænenavnet, kunne berettige DIFO til at træffe beslutninger om inddragelse af domænenavnet. På den baggrund nedlagde landsretten forbud mod sletning af DMS' domænenavn "co.dk" i henhold til retsplejelovens § 642, jf. § 643.

Parternes processkrifter og landsrettens kendelse vedlægges i kopi.

4. Bemærkninger til landsrettens kendelse

Landsretten lægger ved sin konklusion til grund, at det skulle være ubestridt under sagen, at DMS ved sin registrering af co-domænenavnet opnår en ret til brug af domænenavnet, herunder til salg af underdomænenavne i tilknytning hertil. Landsretten har ikke herved taget stilling til det for DIFO afgørende anbringende om, at registrering af domænenavne netop ikke konstituerer en traditionel juridisk rettighed. Dette er af afgørende betydning for DIFO's virke, og er forudsat i de gældende regelsæt fra ICANN. ??

Landsretten konkluderer dernæst, at det ikke er godtgjort under sagen, at DIFO's beslutning om at inddrage co-domænenavnet har hjemmel i de regler, der er fastsat af ICANN. Landsretten uddyber ikke nærmere på hvilken baggrund, det skulle været berettiget at stille krav om en sådan hjemmel, eftersom DIFO's virke ikke er underlagt offentlig regulering, og det er mit synspunkt, at et sådant hjemmelskrav savner fornuftig mening. Dette synspunkt deles da også af ICANN, der – foranlediget af landsrettens kendelse – har fremsendt vedlagte brev af 10. september 2002 til DIFO. Det fremgår heraf, at ICANN ikke anser sig berettiget til at vurdere konflikter i forhold til nationale administratorer som DIFO, idet ICANN særligt anfører, at administratoren (DIFO) har fuld autoritet til lokal regelfastsættelse, herunder regelfastsættelse om navnestruktur og inddragelse af domænenavne, medmindre sådanne regler krænker de grundsætninger, der angives i ICP-1.

Det er endvidere uklart, hvorvidt landsretten er af den opfattelse, at ICANN's regelsæt i givet fald ville udgøre et traditionelt retligt hjemmelsgrundlag for DIFO. Dette skal navnlig ses i sammenhæng med, at landsretten ikke foretager en konsekvent vurdering af, hvorvidt den aktuelle tvist mellem DIFO og DMS skal afgøres på baggrund af almindelige obligationsretlige grundsætninger eller på baggrund af betragtninger, der er analoge med offentligretlige grundsætninger. Landsretten afviser således, at DMS ud fra aftaleretlige grundsætninger skulle være underlagt DIFO's til enhver tid gældende regelsæt, idet landsretten herunder tilsyneladende lægger vægt på, at DMS ikke har ønsket at blive medlem hos DIFO. Jeg bemærker hertil, at DMS i praksis aldrig har haft muligheden for at blive medlem af DIFO, idet DIFO som forening alene består af medlemmer, der repræsenterer relevante brancher og offentlige institutioner, men ikke erhvervsdrivende virksomheder. Alene på den baggrund forekommer landsrettens ræsonnement forkert. Jeg gør gældende, at der med DMS' fortsatte registrering hos – og betaling til – DIFO er etableret et aftaleretligt grundlag mellem parterne ved adhæsion.

Det er af væsentlig betydning for tvistens afgørelse, at grundlaget for DIFO's virke netop er branche-aktørernes fælles ønske om at have en uafhængig institution til at administrere Internettet i Danmark, baseret på retningslinjer, som samtlige væsentlige Internet-aktører har haft indflydelse på, og som er i overensstemmelse med de internationalt gældende grundsætninger. Jeg bemærker i den forbindelse, at Folketinget under vedtagelsen af lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet (lov nr. 418 af 31. maj 2000) klart

forudsatte, at området for nummer- og adresse ressourcer på datakommunikationsområdet ikke er underkastet offentlig regulering, men undergivet selvregulering under ICANN og DIFO, jf. vedlagte uddrag af Folketingstidende, tillæg A fra Folketingsåret 1999-2000 vedrørende lovens § 25. Endvidere er der i EU-regi vedtaget forordning nr. 733/2002 af 22. april 2002 om implementering af topdomænet ".eu", af hvilken jeg ligeledes vedlægger kopi. Det fremgår, at man agter at indrette administrationen af ".eu" på tilsvarende måde, som det er sket i Danmark, nemlig baseret på selvreguleringsprincipper, på udpegning af en administrator, og på det princip, at der kan foretages tilbagekaldelse af domænenavne. Landsretten har imidlertid ikke i sin kendelse taget stilling til betydningen af denne kontekst, hvilket efter min opfattelse er nødvendigt for at nå til en korrekt løsning af tvisten. ?

5. Sagens principielle karakter

Sagen rejser spørgsmål af overordentlig væsentlig betydning for DIFO's fremtidige virke, og hermed også for samtlige berørte aktører i landet, det vil sige for DIFO's medlemskreds og for alle, der har eller ønsker at registrere domænenavne. ?

Retsanvendelse for forhold, der vedrører moderne kommunikationsteknologi må nødvendigvis tage højde for, at her er tale om et nyt praktisk forum, hvor de traditionelle juridiske grundbegreber skal anvendes med omtanke – i det omfang de overhovedet skal anvendes. De to meget forskellige afgørelser fra henholdsvis byret og landsret illustrerer, at de problemstillinger, den aktuelle sag rejser, har en meget bred spændevidde. De illustrerer ligeledes, at her er tale om et uafklaret område, hvor der skal træffes et helt principielt og grundlæggende valg i retsbehandlingen. ! !

På baggrund af de to kendelser må det konstateres, at det er uklart, præcis hvilke rettigheder, en registrering af et domænenavn indebærer. Fastlæggelse af sådanne rettigheder kræver, at der tages behørigt hensyn til de praktiske forudsætninger, der gælder på området, herunder den teknologi, som Internettet gør brug af, og at disse rettigheder i øvrigt kan anvendes parallelt med de traditionelle rettighedsbegreber. ! !

Landsrettens kendelse skaber en helt generel – og for DIFO's virke problematisk – uklarhed omkring, hvilke dispositioner, DIFO lovligt kan foretage, herunder hvilke – om nogen – hjemmelskrav, DIFO skal iagttage ved fastsættelse af sit regelsæt. Hertil kommer, at det på baggrund af landsrettens afgørelse er usikkert, hvorvidt anvendelsen af DIFO's regelsæt forudsætter, at den enkelte domænenavnsindehaver har medlemskab af DIFO. Denne uklarhed er selvsagt af væsentlig betydning for DIFO at få afklaret, eftersom DIFO's stiftere aldrig har tilsigtet, at erhvervsvirksomheder og privatpersoner skulle have medlemskab. ! !

Med landsrettens kendelse er der skabt væsentlig usikkerhed om retsanvendelsen på et område, der er genstand for vægtige samfundsmæssige interesser. Som det er fremgået, repræsenterer DIFO alle relevante interessegrupper på Internettet, og det har været disse interessenters ønske, at administrationen af domænenavne m.v. skal foregå via DIFO, ligesom det har været en forudsætning, at de af DIFO fastsatte regler kunne håndhæves. Branchen har således indrettet sig i tillid til, at DIFO administrerer området som forudsat i de retningslinjer, der er blevet til efter offentlig høring og med godkendelse af viden-skabsministeriet. Såfremt landsrettens afgørelse skal stå ved magt, er der tale om et grundskud mod den selvregulering, som alle aktører, herunder lovgivningsmagten, har ønsket at skabe.

Jeg skal i den forbindelse på ny understrege, at DIFO's virksomhed er anerkendt af viden-skabsministeren, idet man fra regeringens side ligeledes har foretrukket, at Internettet skal fungere uafhængigt af offentlig regulering.

En afklaring af disse spørgsmål har bred samfundsmæssig betydning. Jeg anmoder derfor Nævnet om at give tilladelse til, at landsrettens kendelse indbringes for Højesteret.

Digital Marketing Support ApS er ifølge mine oplysninger repræsenteret af advokat Bjørn Groth-Andersen, Nebelong & Partnere, til hvem jeg har fremsendt kopi af nærværende skrivelse.

Med venlig hilsen

Jon Stokholm

